

§ 10.4. Молекулаарлық өзара әсер күштері.

Ван-дер-Ваальс теңдеуі

Идеал газдарды қарастырганда көптеген жағдайларда, мысалы, газдардың кинетикалық теориясының негізгі теңдеуін қорытып шығарғанда молекулалардың көлемдері, өзара әсерлесу күштері ескерілген жоқ. Реал газдарда молекулаарлық күштер мен молекулалардың шекті өлшемдері ескеріледі. Газдардың молекулаларының радиусы жуықтап алғанда $r = 10^{-8} \text{ см}$ болса, көлемі

$$V = \frac{4}{3} \pi r^3 = \frac{4}{3} \cdot 3,14 \cdot (10^{-8})^3 = 4 \cdot 10^{-24} \text{ см}^3 \text{ тең.} \quad \text{Қалыпты жағдайда}$$

газдың 1 см^3 -да $2,68 \cdot 10^{19}$ молекула бар. Яғни, 1 см^3 -ғы барлық молекулалардың меншікті көлемі $1,2 \cdot 10^{-4} \text{ см}^3$. Бұл көрсеткіш газдың алатын көлемінің 0,0001 бөлігін құрайды. Бойль – Мариот заңы орындалса, бірнеше мың атмосфералық қысымда газдың көлемі молекулалардың көлеміне теңелуі керек еді. Сондықтан Бойль – Мариот заңынан ауытқу бірнеше жүздеген атмосферада байқалады. Молекулалардың әсерлесу күштері негізінен электрлік күштер болып табылады. Қарапайым біратомды молекула он зарядталған ядродан және оны қоршаған электрондық қабаттардан тұрады. Молекулалардың бір-бірімен тартылыс күшін теріс, ал тебілу күшін он деп аламыз. Осыған сәйкес бірін-бірі тартатын зарядтардың потенциалдық энергиясын теріс, тебілетін заттардың потенциалдық энергиясы он болады. Тартылу F_1 және тебілу F_2 күштерінің арақашықтыққа тәуелділігі төменгі формулалармен өрнектеледі делік:

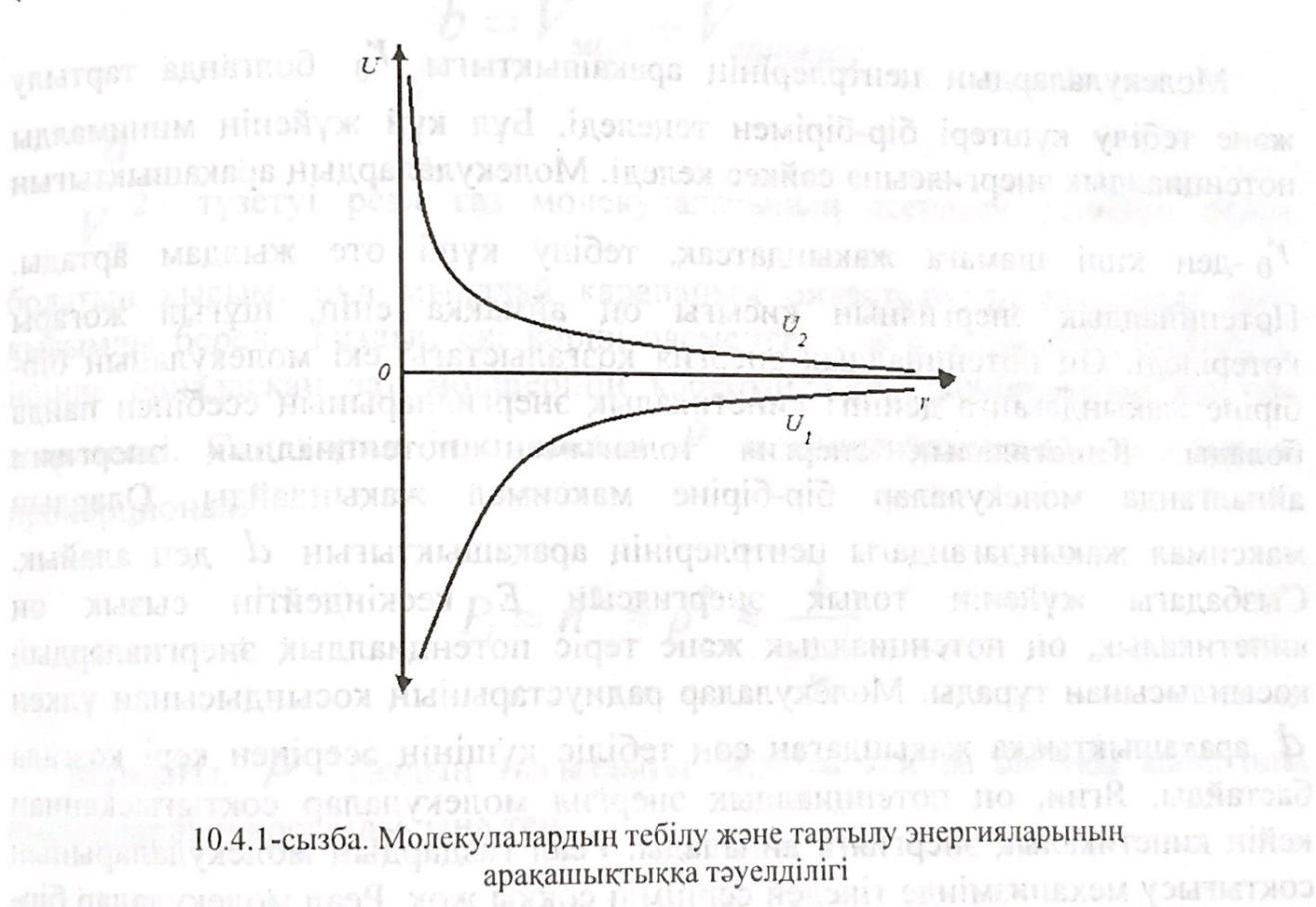
$$F_1 = -\frac{A}{r^{n_1}} \quad (10.4.1)$$

$$F_2 = \frac{A_2}{r^{n_2}} \quad (10.4.2)$$

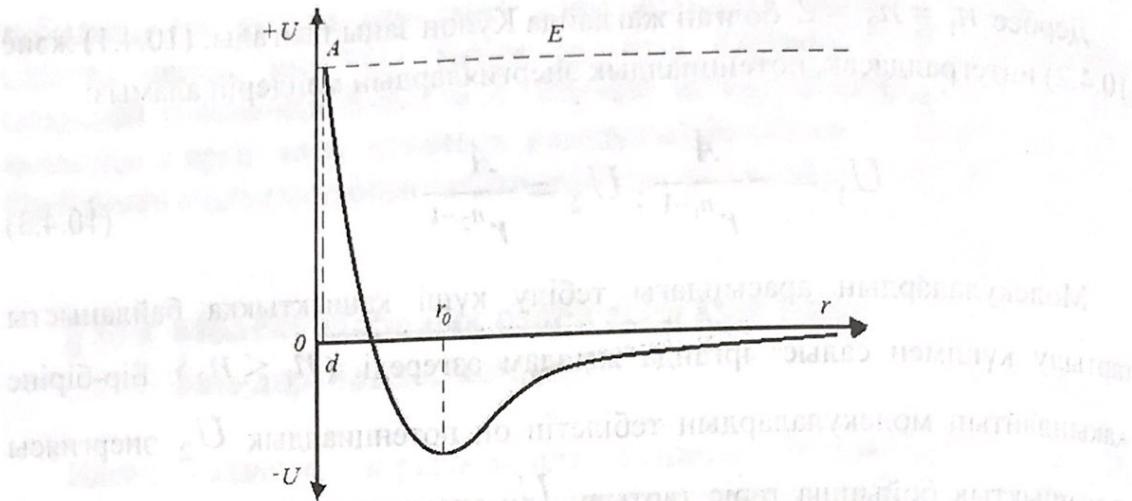
Дербес $n_1 = n_2 = 2$ болған жағдайда Кулон заны шығады. (10.4.1) және (10.4.2) интегралдасақ, потенциалдық энергиялардың мәндерін аламыз:

$$U_1 = -\frac{A'}{r^{n_1-1}}; U_2 = \frac{A^{11}}{r^{n_2-1}} \quad (10.4.3)$$

Молекулалардың арасындағы тебілу күші қашықтыққа байланысты тартылу күшімен салыстырғанда жылдам өзгереді. ($n_1 < n_2$). Бір-біріне жақындейтын молекулалардың тебілетін оң потенциалдық U_2 энергиясы арақашықтық бойынша теріс тартылу U_1 энергиясынан жылдам өзгереді. (10.4.1-сызба).

Екі молекуладан тұратын жүйенің толық потенциалдық энергиясы теріс U_1 және оң U_2 энергиялардың қосындысына тең. (10.4.2-сызба)

10.4.2-сызба. Молекулалардың әсерлесулерінің толық энергиясының қашықтыққа тәуелділігі

Молекулалардың центрлерінің арақашықтығы r_0 болғанда тартылу және тебілу күштері бір-бірімен теңеледі. Бұл күй жүйенің минималды потенциалдық энергиясына сәйкес келеді. Молекулалардың арақашықтығын

r_0 -ден кіші шамаға жақындалсақ, тебілу күші өте жылдам артады. Потенциалдық энергияның қисығы оң аймақта еніп, шұғыл жоғары көтеріледі. Оң потенциалдық энергия қозғалыстағы екі молекуланың бір-біріне жақындағанға дейінгі кинетикалық энергияларының есебінен пайда болады. Кинетикалық энергия толығымен потенциалдық энергияға айналғанда молекулалар бір-біріне максимал жақындейді. Олардың максимал жақындағандағы центрлерінің арақашықтығын d деп алайық. Сызбадағы жүйенің толық энергиясын E кескіндейтін сызық оң кинетикалық, оң потенциалдық және теріс потенциалдық энергиялардың қосындысынан тұрады. Молекулалар радиустарының қосындысынан үлкен d арақашықтыққа жақындаған соң тебіліс күшінің әсерінен кері қозғала бастайды. Яғни, оң потенциалдық энергия молекулалар соқтығысқаннан кейін кинетикалық энергияға айналады. Реал газдардың молекулаларының соқтығысу механизмінде тікелей серпімді соққы жоқ. Реал молекулалар бір-біріне жанақсанға дейін жақынданмай, әсерлесулері қашықтықта өтеді.

Молекулалардың шекті өлшемдерін және өзара тартылым күштерін ескеріп Клапейрон – Менделеев теңдеуіндегі қысымға $\frac{a}{V_m^2}$ және көлемге b түзетулер енгізу арқылы реал газдың күйін сипаттайтын Ван-дер-Ваальс теңдеуі алынады. Ван-дер-Ваальс теңдеуі газ және сұйық күйдегі жүйені жақсы сипаттайды. Бір моль зат мөлшері үшін теңдеу төмендегідей түрде жазылады:

$$(p + \frac{a}{V_m^2})(V_m - b) = RT \quad (10.4.4)$$

$p \gg \frac{a}{V_m^2}$ және $V_m \gg b$ болғанда, тендеу идеал газ күйінің тендеуіне түрленеді: $pV_m = RT$. b түзетуі мыналарды ескереді: біріншіден, реал газ молекулаларының көлемін, екіншіден, қозғалыс кезінде реал газ молекулалары ене алмайтын «өлі қеңістік», яғни молекулалардың тығыздығы саңылаудың көлемі. Олай болса,

$$b = V_{\text{мол}} + V_{\text{санылау}}$$

$\frac{a}{V_m^2}$ түзетуі реал газ молекулаларының әсерлесу күшінен пайда болатын қысым. Бұл мынадай қарапайым ойластырудан алынатын ішкі қысымды береді. Газдың екі көрші элементтері осы элементтің көлемінің ішінде орналасқан зат мөлшерінің көбейтіндісіне пропорционал күшпен әсерлеседі. Сондықтан ішкі қысым P_i n концентрацияның квадратына пропорционал:

$$P_i \approx n^2 \approx \rho^2 \approx \frac{1}{V_m^2}$$

Мұндағы, ρ - газдың тығыздығы. Жалпы қысым сыртқы және ішкі қысымдардың қосындысына тең:

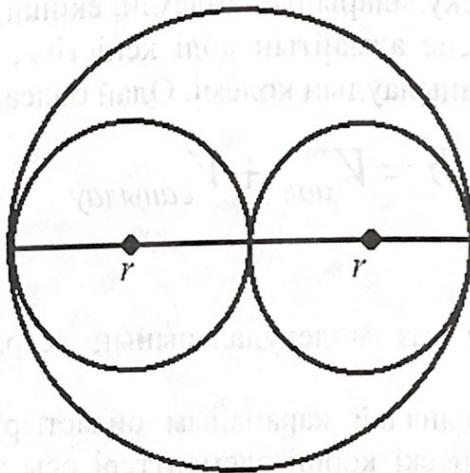
$$P + P_i = p + \frac{a}{V_m^2}$$

b түзетуімен молекуланың V_0 көлемінің арасындағы тәуелділіктің қарастырайық. Екі молекула радиустарының қосындысынан кем қашықтыққа жақындей алмайды. Сондықтан газдың алатын барлық көлемінен оның қандай да бір b бөлігін және соқтығысатын молекулалардың санын алып тастау керек. Бұл бөліктің көлемі радиусы молекулалардың

радиустарының қосындысына тәң сфераның көлеміне пропорционал; (10.4.3-сызба).

$$b = kn \frac{4}{3} \pi (r_1 + r_2)^3 = kn \frac{4}{3} \pi (2r)^3 = 8knV_0 \quad (10.4.5)$$

Кұрамы біртекті газ үшін $r_1 = r_2 = r$. Мұндағы, V_0 бір молекуланың көлемі, n – бірлік көлемдегі молекулалар саны.

10.4.3-сызба. Екі молекуланың бір-бірімен максимал жақындауды

Көптеген жағдайларда бір мезгілде екі молекула соқтығысатынын негізге

алсақ, $k = \frac{1}{2}$ тәң болады. Онда (10.4.5) теңдігі төмендегідей түрленеді:

$$b = 4nV_0 \quad (10.4.6)$$

$\frac{m}{M}$ моль газ үшін Ван-дер-Ваальс теңдеуі мынадай түрде жазылады:

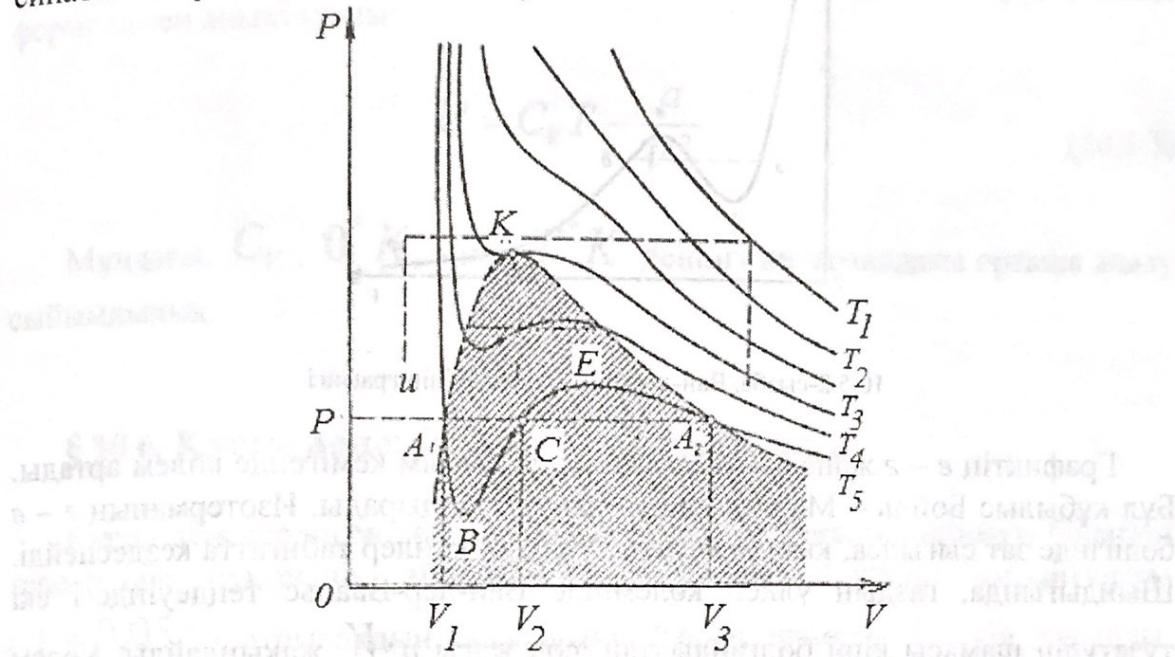
$$(p + \frac{a}{V^2} \cdot \frac{m^2}{M^2})(V - \frac{m}{M}b) = \frac{m}{M}RT \quad (10.4.7)$$

a және b тұрақтылары әр газ үшін тәжірибе жүзінде анықталған.

Ван-дер-Ваальс теңдеуін қорытып шығарғанда біраз нәрселер ескерілмегендіктен, ол жуықтап алынған заң болып табылады. Бірак Клапейрон-Менделеев теңдеуімен салыстырғанда тәжірибеден алынған нәтижелермен жақсы сәйкес келеді.

§ 10.5. Ван-дер-Ваальс изотермалары. Реал газдың ішкі энергиясы

Реал газдың сипаттамасын зерттеу мақсатында Ван-дер-Ваальс изотермасының P - V диаграммасындағы графикалық кескінін қарастырайық. Әртүрлі алты температура үшін алынған қисықтардың ерекше сипаттамалары бар. (10.5.1-сызба)

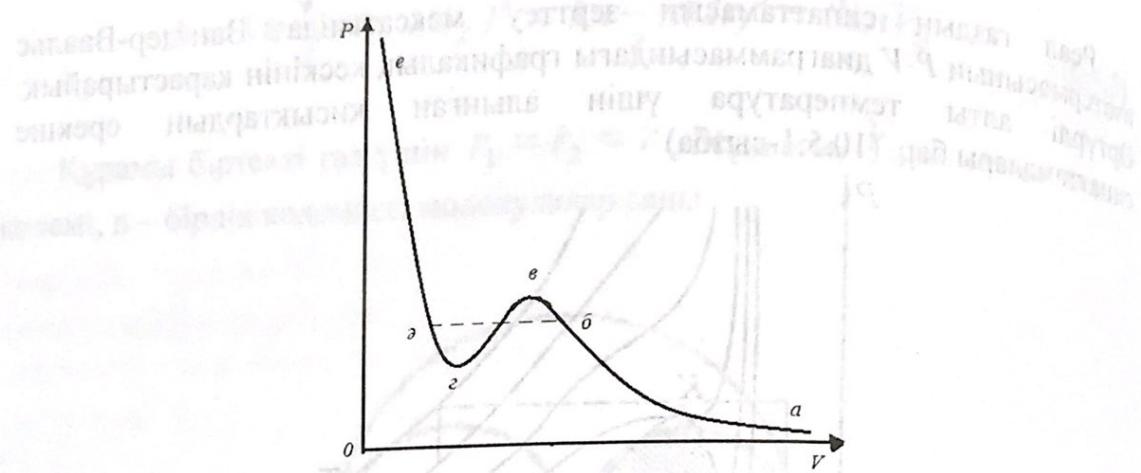
10.5.1-сызба. Ван-дер-Ваальс изотермалары

Диаграммадан изотермалардың түрлері температураға байланысты өзгеретіндігін көреміз. $T_k > T_5$ изотермасында қысымның бір мәніне көлемнің V_1, V_2, V_3 үш мәндері, ал $T = T_k$ изотермасына ($V_1 = V_2 = V_3$ шартына) иілу K нүктесі сәйкес келеді. Барлық изотермада қысымның әрбір мәні көлемнің анықталған мәндерін қабылдайды. $T_3 > T_k$ изотермасы жоғары температурада идеал газдың изотермасымен беттесетін ($pV=const$) жатық қисық сызық болады. Изотермалардың сипаттамаларын алу үшін Ван-дер-Ваальс теңдеуін төмендегідей түрлендірейік:

$$pV_m^3 - (RT + pb)V_m^2 + aV_m - ab = 0 \quad (10.5.1)$$

(10.5.1) теңдеуі берілген p қысым мен T температурада V_m көлеммен салыстырғанда үшінші дәрежелі теңдеу болғандықтан, үш айғакты немесе екі жорамал бір айғакты түбірі бар. Айғакты оң түбірдің ғана физикалық

мағынасы болады. T_k критикалық температурадан төмен температурадағы изотермалардың біреуін зерттейік.

10.5.2-сyzба. Ван-дер-Ваальс теңдеуінің графигі

Графиктің $e - g$ және $b - a$ бөліктерінде қысым кемігенде көлем артады. Бұл құбылыс Бойль – Мариот заңын қанағаттандырады. Изотерманың $g - b$ бөлігінде зат сығылса, қысым кемиді. Мұндай қүйлер табиғатта кездеспейді. Шындығында, газдың үлкен көлемінде Ван-дер-Ваальс теңдеуіндегі екі түзетудің шамасы кіші болғандықтан, сол жағы $p \cdot V$ жақындейды. Көлем кішірейген сайын түзетулер елеулі рөл атқарады. Графиктегі b нүктесі сәйкес келетін қандай да бір көлемде газ конденсациялана бастайды. Яғни, екі фазалық жүйе сұйық қанықкан бу пайда болады. Қанықкан будың қысымының тек температураға тәуелділігінен барлық пар сұйыққа айналмай қысым өзгермейді. Конденсация үрдісі абсцисса осіне параллель $\delta\delta$ изобарасымен кескінделеді. δ нүктесі конденсация үрдісінің аяқталуын кескіндейді (бу толығымен сұйыққа айналады). Эрі қарай сұйықтың көлемінің шамалы кішіреюі қысымды жылдам арттырады (δe сызығы). σ_2 қысығымен қылышатын $\delta\delta$ түзуінің нүктесінен басқа нүктелер Ван-дер-Ваальс теңдеуімен сипатталмайды. $\delta\delta\delta\delta$ қысығы заттардың орындық күйін сипаттайтын.

Ван-дер-Ваальс теңдеуінің газдар мен сұйықтардың термодинамикалық қасиеттерін зерттеуде және ұғынуда атқаратын рөлі өте үлкен. Ғылым мен техникада Ван-дер-Ваальстің теңдеуі газ және сұйық қүйлерге сапалы талдаулар жүргізу үшін қолданылады. Идеал газдың ішкі энергиясы U молекулалардың ілгерілмелі және айналмалы энергияларының

қосындысымен анықталады. Реал газда жоғарыда көлтірілген энергиялармен қатар молекулалардың потенциалдық энергиясы ескерілуі қажет:

$$W = \int a \frac{dV}{V^2} = -\frac{a}{V} + const \quad (10.5.2)$$

Реал газдың толық ішкі энергиясы Джоуль заңын ескерсек, мына формуламен анықталады:

$$U = C_V T - \frac{a}{V^2} \quad (10.5.3)$$

Мұндағы, C_V , $0^\circ K$ - нен $T^\circ K$ дейінгі интервалдағы орташа жылу сыйымдылық.

§ 10.6. Қатты дененің жылу сыйымдылығы

Қатты денелердің молекулалары әсерлесу энергиясы минимум болатын тепе-тендік нүктесінің айналасында тербеледі. Тербеліс амплитудасы ($a \approx 0,05r_0$) атомдардың арақашықтығының шамалы бөлігін құрайды. Тербеліс бағыты үздіксіз және уақыт өтуіне байланысты хаосты өзгереді. Жылусыйымдылықтың классикалық теориясында біртекті қатты дene бір-біріне тәуелсіз, бірдей жиілікпен V тербелетін бөлшектерден тұрады деп есептелінеді. Мұндай әрбір бөлшектің 3 еркіндік дәрежесі бар. Әрбір

еркіндік дәрежеге орташа $\frac{1}{2}kT$ кинетикалық энергия және $\frac{1}{2}kT$

потенциалдық энергия сәйкес келеді. Сондықтан тербелістегі бөлшектің орташа энергиясы $3kT$ тең. N_A молекуласы бар 1 моль зат мөлшерінің энергиясы мына формуламен анықталады:

$$E = 3kTN_A = 3RT \quad (10.6.1)$$

Мұндағы, $R=kN_A$ газдың универсал тұрақтысы. (10.6.1) теңдігін температура бойынша дифференциалдасақ, тұрақты көлемдегі молярлық жылу сыйымдылық шығады:

$$C_V = \frac{dE}{dT} = \frac{d}{dT}(3RT) = 3R \quad (10.6.2)$$

$$\text{Немесе } C_V = 3 \cdot 8,3 \cdot 10^3 \frac{\text{Дж}}{\text{град} \cdot \text{кмоль}} \approx 2,5 \frac{\text{Дж}}{\text{град} \cdot \text{кмоль}}$$

Біратомды қатты денелердің тұрақты көлемдегі атомдық жылу сыйымдылығы: $2,5 \cdot 10^4 \frac{\text{Дж}}{\text{град} \cdot \text{кммоль}} (\approx 6 \text{ ккал})$

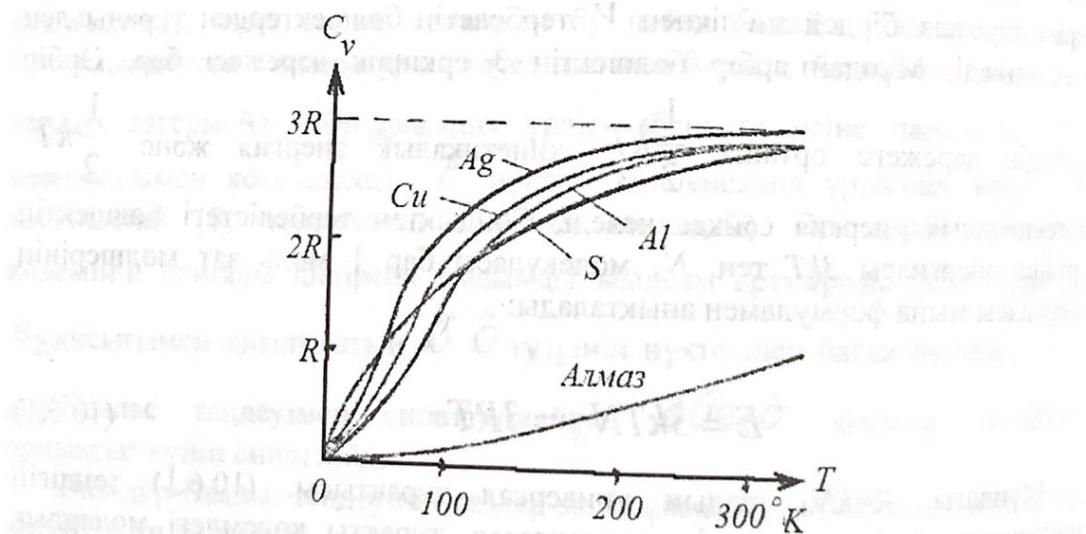
Бұл заңды тәжірибе жүзінде Дюлонг және Пти ашты. 10.6.1-кестеде бірнеше заттың болме температурасындағы жылу сыйымдылықтары көтірілген.

$C_V \cdot 10^4 \text{ Дж/(кмоль} \times \text{град)}$

10.6.1-кесте

	NNa	AAI	Fe	NNi	CCu	ZZn	SSn	PPt	PPb	CCd	VВ	CC
$C_V \cdot 10^4 \text{ дж/кмоль} \times \text{град}$	22,7	22,35	2,47	22,47	22,35	22,4	22,55	22,47	22,47	22,47	11,42	00,57

Кестеден көптеген жағдайларда Дюлонг – Пти заңы жақсы орындалатынын көреміз. Тек алмазбен бордың жылу сыйымдылықтары $2,5 \cdot 10^4 \frac{\text{Дж}}{\text{град} \cdot \text{Кмоль}}$ шамасынан кіші. Төменгі температуralарда барлық қатты денелерде жылу сыйымдылық Дюлонг – Пти заңынан ауытқиды. (10.6.1-сyzба).

10.6.1-сyzба. Катты денелердің жылу сыйымдылықтарының температурага тәуелділігі

Температура абсолют нөлге жақындағанда денелердің жылу сыйымдылықтары нөлге үмтүлады. Классикалық теория бойынша, жылу

сыйымдылық температурага тәуелді емес. Жылусыйымдылықтың классикалық теорияға бағынбауы екі түрлі себептен туындарды. Біріншісі, теорияда дененің атомдары бір-біріне тәуелсіз бірдей жиілікпен тербеледі деп есептеледі. Екіншіден, тербелістегі атомды дискретті энергетикалық кванттық осциллятор ретінде қарастыру қажет. Мұндай осцилляторлардың орташа энергиясы Планк формуласымен өрнектеледі.

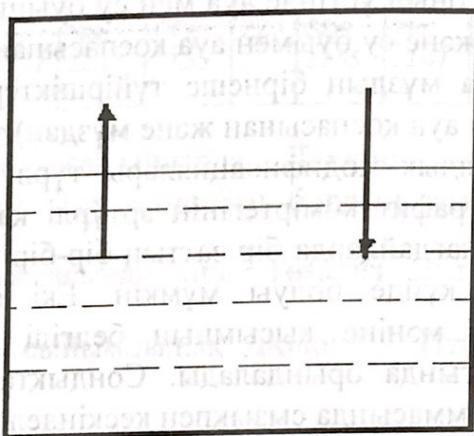
§ 10.7. Фазалық тепе-тендік. Булану және конденсациялану. Балқу және кристалдану

Термодинамикада біртекті, қасиеттері бірдей жүйенің бөліктерін фаза деп атайды. Фаза ұғымын мынадай мысалдар көлтіру арқылы түсіндірейік. Жабық ыдыста су және оның үстінде ауа мен су буының қоспасы бар делік. Бұл жағдайда жүйе, су және су буымен ауа қоспасынан тұратын екі фазамен сипатталады. Егер суға мұздың бірнеше түйіршіктерін салсақ, жүйе үш фазадан (су, су буы мен ауа қоспасынан және мұздан) тұрады. Қандай да бір заттың әртүрлі кристалдық модификациялары түрлі фазаларды құрайды. Мысалы, алмаз және графит көміртегінің әртүрлі қатты фазалары болып табылады. Белгілі бір жағдайларда бір заттың бір-бірімен жанасқан әртүрлі фазалары тепе-тендік күйде болуы мүмкін. Екі фазаның тепе-тендігі температураның әрбір мәніне қысымның белгілі мәні сәйкес келетін температуралар аралығында орындалады. Сондықтан екі фазаның тепе-тендік күйі $p - T$ диаграммасында сызықпен кескінделеді:

$$p = f(T) \quad (10.7.1)$$

Температура мен қысымның жалғыз бір мәндерінде ғана бір заттың үш фазасы (газ тәріздес, сұйық, қатты) тепе-тендік күйде болады. $p - T$ диаграммасында осы күйге сәйкес келетін нүктे үштік нүкте деп аталады. Термодинамикада бір заттың үш фазасынан артық фазалардың тепе-тендік күйде болмайтындығы дәлелденген. Бір фазадан екінші фазаға ауысу құбылысы қандай да бір жылу мөлшерінің (жасырын ауысу жылуы) жұтылуымен немесе бөлінуімен сипатталады. Мұндай ауысулар бірінші текті ауысуларға жатады. Жұтылу немесе бөліну жылуларымен байланысты емес, бір кристалдық модификациядан екіншісіне өтетін ауысуды екінші текті ауысу деп атайды. Кез келген температурада сұйық пен қатты дененің молекулаларының тартылыс күштерін жеңіп, олардың беттерінен ұшып шығып газға айналатын молекулалар болады. Сұйықтың газ тәріздес күйге ауысуы булану, ал қатты дененің газ тәріздес күйге өтуі сублимация деп аталады. Булану немесе сублимация үрдісінде денеден кинетикалық энергиялары үлкен молекулалар бөлініп шығады. Сондықтан қалған молекулалардың орташа кинетикалық энергиялары кеміп, дененің

температурасы төмендейді. Буланатын немесе сублимацияланатын дененің температурасын тұракты етіп, ұстап тұру үшін оған үздіксіз жылу мөлшері беріледі. Буланғанға дейінгі температурадағы затты буға айналдыру үшін оның бірлік массасына берілген жылу мөлшерін, меншікті булану (немесе сублимация) жылуы деп атайды. Конденсация құбылысында булануға кеткен жылу мөлшері кері берілетіндіктен, пайда болатын сұйықтық (немесе қатты дене) қызады. Сұйық пен оның буының арасындағы тепе-тендіктің орнығын қарастырайық. Жартылай сұйығы бар және бастапқы жағдайда сұйықтың бетіндегі кеңістіктен барлық заттар алынып тасталады делік (10.7.1-сызба). Булану үрдісінің салдарынан сұйық бетіндегі кеңістік молекулалармен толтырыла бастайды. Газ тәріздес фазадағы молекулалар хаосты қозғалып сұйықтың бетімен соқтығысларының салдарынан қайтадан сұйық фазаға өтеді.

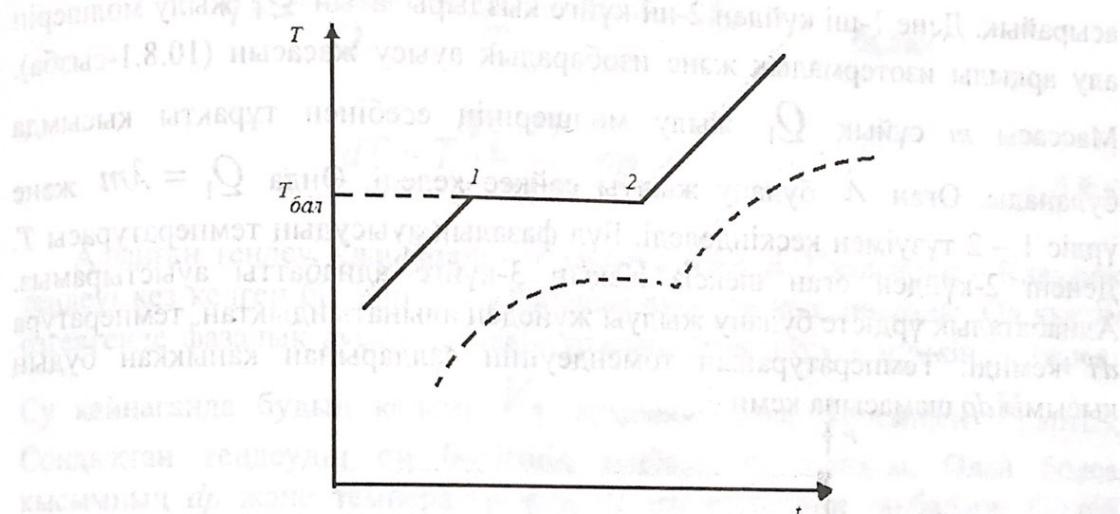

10.7.1-сызба. Сұйық пен будың тепе-тендік күйінің орнығы

Бірлік уақытта сұйық фазаға өтетін молекулалардың мөлшері сұйық бетіне соқтығысатын молекулалар санына пропорционал және ол қысым өсken сайын артады. Буланумен қатар молекулалардың сұйыққа өту үрдісі өтеді. Оның интенсивтілігі сұйық бетіндегі кеңістіктегі молекулалар санына пропорционал артады. Берілген температурада қандай да бір қысымда сұйық бетінен үшіп шығатын молекулалардың саны қайтып келетін молекулалар санына теңеледі. Осы мезеттен бастап, будың тығыздығы өзгермейді. Өзінің сұйығымен тепе-тендіктегі бу қанықкан бу, ал қысым қанықкан будың (немесе серпімділік) қысымы деп аталады. Бетті бірлік уақытта тастап кететін молекулалардың мөлшері температураға байланысты жылдам артады. Сұйықтың бетіне соқтығысатын молекулалардың мөлшері \sqrt{T} пропорционал болғандықтан, температура көтерілгенде фазалар арасындағы тепе-тендік бұзылады. Қандай да бір уақыт аралығында сұйық – бу бағытында қозғалатын молекулалар ағыны бу – сұйық бағытында қозғалатын молекулалар ағынынан артық болады. Бұл үрдіс қысымның

артуы тепе-тендік күйге әкелгенше өтеді. Сондықтан сұйық пен будың тепе-тендігіне келтірілген зандылықтар қатты дене мен газ үшінде орындалады.

Кристалдық дене белгілі бір температурада сұйық күйге көшу үшін балқу жылуы деп аталатын жылу мөлшерін қажет етеді. Кристалдық күйдегі затқа секунд сайын бірдей жылу мөлшерін беріп отырғандағы, температураның өзгерісі 10.7.2-сызбада келтірілген. Бастанқыда дененің температурасы артып балқу $T_{бал}$ температурасына жеткенде, оған жылу мөлшері берілгенімен температурасы өзгермейді.

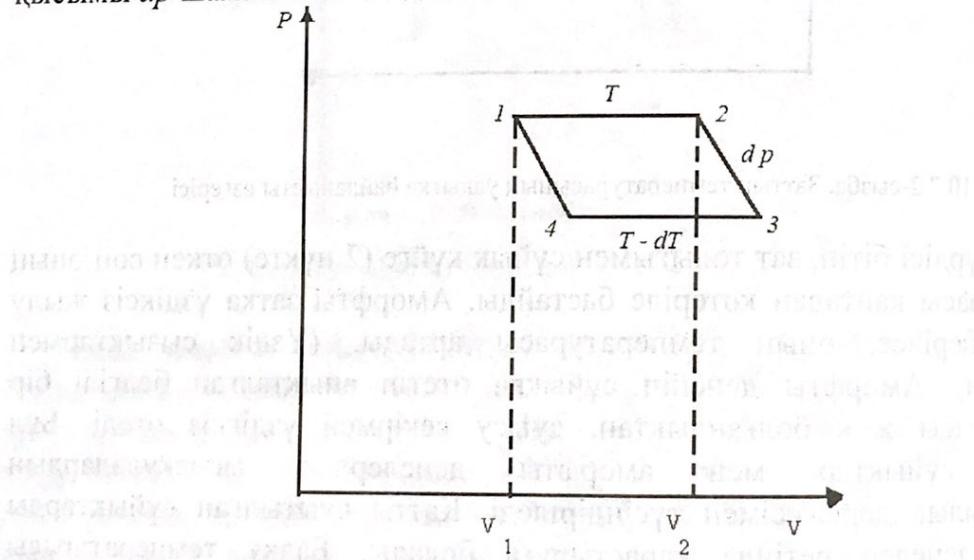
10.7.2-сызба. Заттың температурасының уақытқа байланысты өзгерісі

Балқу үрдісі бітіп, зат толығымен сұйық күйге (2 нүктे) өткен соң оның температурасы қайтадан көтеріле бастайды. Аморфты затқа үздіксіз жылу мөлшері берілсе, оның температурасы артады. (Үздік сызықтармен көрсетілген). Аморфты дененің сұйыққа өтетін анықталған белгілі бір температурасы жоқ болғандықтан, ауысу секірмей үздіксіз өтеді. Бұл құбылыс сұйықтар мен аморфты денелердегі молекулалардың қозғалмалылық дәрежесімен түсіндіріледі. Қатты сұытылған сұйықтарды аморфты денелер ретінде қарастыруға болады. Балқу температурасы қысымға тәуелді. Сондықтан кристалдық күйден сұйық күйге ауысу белгілі бір анықталған шарттарда қысым мейн температураның мәндерімен сипатталатын жағдайда өтеді. Осы мәндердің жиынтығынан тұратын $P - T$ диаграммасындағы қисықты балқу қисығы деп атайды. Балқу қисығы ете шұғыл өзгереді. Мысалы, мұздың еру температурасын $1K$ өзгерту үшін қысымды 132 atm өзгерту керек. Балқу үрдісіне кері кристалдану үрдісін зерттейік. Белгілі бір қысымда сұйықты қатты және сұйық фазалары тепе-тендік күйде болатында температураға сүтқанда кристалдану орталығының айналасында бір мезгілде кристалдар өсіп, бір-бірімен жанасуынан қатты поликристалды дене пайда болады. Кристаллизация

Үрдісінде бөлінетін жылу мөлшері балқу кезінде жұтылатын жылу мөлшеріне тең.

§ 10.8 Клапейрон – Клаузиус тендеуі

Қысымның өзгеруі фазалық ауысу температурасына, мысалы, сұйықтың қайнау температурасына қалай әсер ететіндігін зерттеу үшін жұмыс істейтін дene сұйықпен оның қаныққан буынан тұратын Карно циклін жүзеге асырайық. Дене 1-ші күйден 2-ші күйге қыздырылатын Q_1 жылу мөлшерін алу арқылы изотермалық және изобаралық ауысу жасасын (10.8.1-сызба). Массасы m сұйық Q_1 жылу мөлшерінің есебінен тұрақты қысымда буланады. Оған λ булану жылуы сәйкес келеді. Онда $Q_1 = \lambda m$ және үрдіс 1 – 2 түзуімен кескінделеді. Бұл фазалық ауысудың температурасы T . Денені 2-күйден оған шексіз жақын 3-күйге адиабатты ауыстырамыз. Адиабаталық үрдісте булану жылуы жүйеден алынатындықтан, температура dT кемиді. Температураның төмендеуінің салдарынан қаныққан будың қысымы dp шамасына кемиді.

10.8.1-сызба. Клапейрон – Клаузиус тендеуін қорытып шыгаруға арналған сыйза

Жүйені 3-күйден 4-күйге изотермалық сұғы арқылы ауыстырамыз. Бұл жағдайда мұздатқышқа Q_2 жылу мөлшері беріледі. Температура $T - dT$ тең. Цикл 4-күйден 1-күйге адиабаталық ауысу арқылы аяқталады. 1 – 2 изотермалық өтуде жүйенің көлемінің өзгерісі $m(V_2 - V_1)$ тең. Мұндағы, V_2 , T температурадағы қаныққан будың меншікті көлемі. Қысымның dp

өзгерісі аз шама болғандықтан, 1 - 2 - 3 - 4 фигурасын табаны $m(V_2 - V_1)$, биектігі dp тең параллелограмм ретінде қарастырамыз. Оның ауданы циклдің жұмысына тең:

$$\delta Q = Q_1 - Q_2 = m(V_2 - V_1)dp$$

Қарастырып отырған цикл Карноның қайтымды циклі болғандықтан, оның пайдалы эсер коэффициенті мынаған тең:

$$\eta = \frac{Q_1 - Q_2}{Q_1} = \frac{dT}{T} = \frac{V_2 - V_1}{\lambda} dp \quad \text{бұдан}$$

$$dT = T \frac{V_2 - V_1}{\lambda} dp \quad (10.8.1)$$

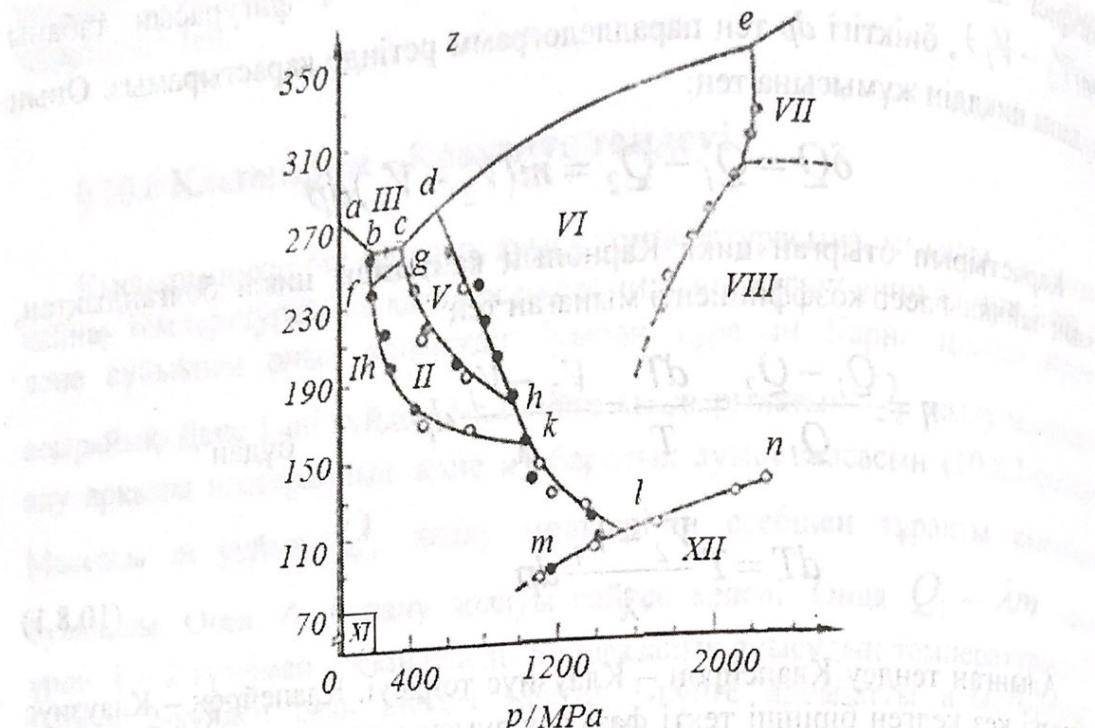
Алынған теңдеу Клапейрон – Клаузиус теңдеуі. Клапейрон – Клаузиус теңдеуі кез келген бірінші текті фазалық ауысуға қолданылады. Ол қысым өзгергенде фазалық ауысу температуrasын dT есептеуге мүмкіндік береді.

Су қайнағанда будың көлемі V_2 әрқашан судың көлемінен V_1 артық. Сондықтан теңдеудің он белгінің таңбасы он болады. Олай болса, қысымның dp және температураның dT өзгерістерінің таңбалары бірдей. Бұдан қысым ұлғайғанда судың қайнау температурасы артады деген тұжырымдамаға келеміз. Клапейрон – Клаузиус теңдеуін термодинамикадан белгілі формулаларды пайдаланып түрлендірейік:

$$\frac{dT}{dP} = \frac{T(V_2 - V_1)}{\lambda} = \left| S_2 - S_1 = \frac{\lambda}{T} \right| = \frac{V_2 - V_1}{S_2 - S_1} = \frac{\Delta V}{\Delta S}$$

Клапейрон – Клаузиус теңдеуін пайдаланып, заттардың $P - T$ диаграммасындағы фазалардың тепе-тендік сзықтарының тангенсін есептеу арқылы (көлемнің өзгерісі тәжірибеден белгілі) фазалық ауысулардағы энтропияның (ΔS), энтальпияның (ΔH), ішкі энергияның (ΔU) өзгерістерін анықтай аламыз. Сонымен қатар теңдеу фазалық диаграммаға термодинамикалық талдаулар жасауға мүмкіндік береді.

10.8.2-сызбада Н. Н. Сирота мен Т. Б. Бижігітовтің тәменгі температурада (90 - 250) K және жоғары қысымда (0 - 2500) МПа тұрғызылған мұздың фазалық $P - T$ диаграммасы келтірілген.

10.8.2-сзыба. Мұздың төменгі температурадағы және жоғарғы қысымдағы фазалық диаграммасы

10.8.1-кестеде мұздың фазалық диаграммасындағы үштік нүктелердің координаталары көрсетілген.

Нұсқаулықтегі фазалар	Үштік нүктелер	T, К	P, МПа
Ih-II-III	f	243	200
II-III-V	g	252	350
II-V-VI	h	173	970
Ih-II-VI	k	153	1070
Ih-VI-XII	l	105	1550

I h – II, II – V, I h – VI фазаларының тепе-тендік сзықтарының көлбеулік бұрышының тангенсі теріс ($\frac{dT}{dp} < 0$). V- VI, I h- XII фазаларының тепе-тендік сзығы түзу сзыққа жақындайды ($\frac{dT}{dp} = 0$).

III – II, I h - XII, VI – XII, VIII – XII, VI – VII, VI – VIII фазаларының тепе-тендік сзығының көлбеулік бұрышы он ($\frac{dT}{dp} > 0$).

Қысымы жоғары фазадан қысымы төмен фазаға ауысқанда $\frac{dT}{dp} < 0$ болғандықтан, энталпия мен ішкі энергияның өзгерісі оң мәндерді қабылдайды.

Фазалық тепе-тендік сыйығының көлбеулік бұрышының тангенсі $\frac{dT}{dp} > 0$ болған жағдайда қысымы аз фазадан қысымы көп фазаға өткенде

энтропияның өзгерісінің таңбасы теріс, ішкі энергияның өзгерісінің таңбасы оң (VI – VII, VIII - XII) немесе теріс (I h - XII) болуы мүмкін.

$\frac{dT}{dp} > 0$ болса, $\Delta S < 0$, ал $\frac{dT}{dp} < 0$ болса, $\Delta S > 0$ болады. Бірінші текті фазалық ауысуда меншікті көлем, ішкі энергия, энтропия, еркін энергия, энталпия секіріп өзгереді. Тек Гиббстің энергиясы үздіксіз өзгереді. Екінші текті фазалық ауысуда жылу жүтылмайды және бөлінбейді ($\delta Q = 0$). Сонымен қатар меншікті көлем $dV = 0$, энтропия ($dS=0$) және Гиббстің термодинамикалық потенциалы өзгермейді. Тұрақты қысымдағы жылу сыйымдылық, изожылулық сығылу коэффициенті β_T және көлемдік үлғаю коэффициент α секіріп өзгереді. Екінші текті фазалық ауысуда секіріп өзгеретін шамалар мен тепе-тендік қисығының өту нүктесіндегі тәуелділік Эренфест теңдеуімен анықталады. Екінші текті фазалық ауысуларға: Кюри нүктесінде заттың ферромагниттік күйден парамагниттік, металдардың төменгі температураларда асқын өткізгіштікке, Гелийдің асқын аққыштыққа өтулері жатады. Фазалық бірінші және екінші текті өтулерді зерттеудің теориялық және практикалық маңызы өте үлкен. Тапсырыс бойынша өндіріс орындарына немесе ауыл шаруашылығына қажетті заттар алынады. Мысалы, жоғарғы қысым мен температурада графиттен жасанды алмаздың алынуы.